

Nr 37.

Av herrar **Tamm** och **Sandegård**, om ökat anslag till understöd-
jande av gymnastik och idrott.

Hos Kungl. Maj:t har Svenska gymnastikförbundet anhållit om ett till 75,500 kronor förhöjt statsanslag. I statsverkspropositionen har emellertid statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet under L., punkt 2, sid. 829, beträffande detta anslag anfört följande:

»Jag skulle gärna vilja biträda denna framställning, då jag anser den frivilliga gymnastiken vara av största betydelse för vårt folks fostran och sunda utveckling. Emellertid nödgas jag av statekonomiska hänsyn avstå från att föreslå någon höjning av nu utgående anslag till detta ändamål.»

De svårigheter, som nödgat ecklesiastikministern att mot hans uttalade önskan avstå från förslag om ett förhöjt statsanslag till den frivilliga gymnastiken under nu rådande ekonomiska förhållanden äro nog så klara, om man enbart håller sig till den dag som är. Men under det att tryckta ekonomiska förhållanden i regel måste anses som avgörande skäl *mot* förhöjt statsanslag, så kunna uti här ifrågavarande fall de tryckta tiderna anföras som ett mycket kraftigt motiv *för* en höjning av ifrågavarande anslag.

Den frivilliga gymnastikens grundtanke är att väcka och inrikta individens självverksamhet på ett sunt levnadssätt. Genom enkla åtgärder — motionsgymnastik och sunda levnadsvanor — avses att stärka hälsan och vinna motståndskraft mot sjukdomar. Betydelsen härav har också insetts ej blott av statsmakterna utan även av många kommuner, vilka understödja dylik verksamhet.

Sättet för verksamhetens bedrivande torde vara tillräckligt känt. Genom propaganda för gymnastiken, motionsgymnastik för äldre och yngre män och kvinnor, instruktörskurser för utbildande av ledare, gymnastikläger för skolbarn o. s. v., söker man nå allt bredare lager och därigenom giva dem hälsa och förminska deras mottaglighet för sjukdomar.

Men detta arbete måste läggas på lång sikt för att bära frukt. En blick på handstingens och kommunernas finanser (statistisk årsbok för Sverige 1929, tab. 273) visar vilka oerhörda summor — 88 miljoner för år 1926 — av dessa måste utgivas för hälso- och sjukvård. Kan man genom att bibringa vårt folk sundare levnadsvanor spara blott 0.1 % av detta belopp, är det begärda anslaget täckt.

Därför synes skälet mot en höjning — den hårt ansträngda budgeten — icke i detta fall fullt bärande. Tvärtom torde förebyggande åtgärder, avseende minsk-

ning av kommande utgifter, även nu vara på sin plats. Alla skäl synas därför tala för ett bifall till Svenska gymnastikförbundets anhållan.

Med anledning därav hemställes,

att riksdagen ville öka det under åttonde huvudtiteln avd. L. punkt 2 (283) föreslagna anslaget till understödjande av gymnastik och idrott med 20,000 kronor, eller till 140,000 kronor, därav till Svenska gymnastikförbundet 75,000 kronor, allt utgå på de villkor, Kungl. Maj:t kan finna skäl bestämma.

Stockholm den 21 januari 1931.

Gustaf Tamm.

K. J. Sandegård.